

subdita famuletur. Et reuera dignum est ut qui suave  
iugum xpi mansuete supse ferunt. Omnes corporis  
motus. atq; omnes animi utentes imperio. sicq; or  
dinabiliter sese disponant. ut animo corpus fa  
muletur. cui ille summus & in excelsis scriptus sps qui  
est ds psideat. Rixentur ergo inter se reprobi. f  
& pro adquirendis pfunctorius possessi ungulis  
belligerent. ceterum beati mites quoniam ipsi posside  
bunt terram. Beati qui lugent. quoniam ipsi consolabuntur.

Tristitia hec cui beata consolatio repponitur nihil habet  
cum humana affectione communis. Neque enim que  
quam beatificare possit ista lamenta que humani ge  
neris uniuersitate funduntur. Denique rerum temporalium  
dona sinistrorum casuum infortunia. plus iusto  
deflere nimodo beatum. uerum & iam eterne mortis  
ultione plectendum apto dicente. Tristitia sancti  
mortem operatur. Arsus longe est alia beatorum causa  
fletuum alia sanctarum materies lacrimarum. Religi  
osa enim tristitia est. non solum pro suis uerum & pro aliorum erra  
tibus deflere. Huiusmodi consolabuntur in presenti quidem  
dato sibi pignore spiritus sancti. quod hoc maxime para  
clit. idem consolator dicitur quia corda sanctorum quorundam

defectu merentia ne inter tedia hui' seculi lassescant. in terna  
sui uisitatione simul & cōsolatione releuare consueunt.  
Plena autē & p̄fecta tēpore erit cōsolatio. quō ad uisionē sui  
conditoris p̄ducti om̄i iā hoste deuictō. om̄i certamine  
superato. de sola celesti uictoria gloriari. Gaudeant er̄ḡ  
re p̄bi tēpore felicitatis p̄cessib; exhilarati. seseq; totos p̄son  
ti leticijs impendant. Nā beati qui lugent. qm̄ ipsi cōso  
labunt̄. Beati q̄ esuriunt & sitiunt iusticiā. qm̄ ipsi sati  
rabunt̄. Hic iā amatores sūmi & incūssi boni demon  
strat. Hic enī esuriet. nihil tēpore appetat. Nihil ista si  
tis desiderat corporale. sed sola iusticia repleti cōcupiscit.  
sicq; abdita secretorū dī penetrans. ipso dō satiari impleriq;  
exoptat. felix certe ista satietas. om̄iq; uoluptate bea  
tior. quę uidelicet nullū habenti sese fastidiū parit. sed  
quando magis sui appetitores repleuerit. tanto auidius  
appetibilis existit. Ad quā psalmista p̄uocat nos dicens.  
Gustate & uidete qm̄ suauis ē dñs. beatus uir qui sperat in  
eo. Satiabunt̄ in p̄senti q̄ dē illo iusticijs cibo. de q̄ dñs  
in euḡto. Meus inquit cibus ē. ut faciā uoluntate patris  
mei q̄ ē in celis. Et illa salutaria aqua. de qua idē dñs.  
Qui sitit ueniat ad me & bibat. & c̄r̄. In futuro uirgo. tē  
p̄fecta plenissimaq; erit eorū satietas. qm̄ beata immortalis

delectatione merentia ne inter tedia huius seculi lassescant. in  
sollicitudine simul & consolatione reuertere consuevit.  
Plena autem & perfecta erit consolatio. quoad uisionem sui  
conditoris producti omnia in hoste deuicto. omni certamine  
superato. de sola celesti uictoria gloriari. Gaudere ergo  
repleti & transgressi felicitatis processibus; exultant. seseque totos personi  
tibus impendant. Na beati qui lugent. quoniam ipsi consolabuntur.  
Beati qui esuriunt & sitiunt iusticiam. quoniam ipsi saturabuntur.  
Hic iam amatores summi & incenssi boni demon  
strat. Hic enim esurientes. nihil terrenum appetat. Nihil ista si  
tis desiderat corporale. sed sola iusticia repleti concupiscit.  
sicque abdita secretorum dei penetrans. ipso deo saturari impleri  
exoptat. Felix certe ista saturitas. omnique uoluptate bea  
tior. quae uidelicet nullum habenti sese fastidium parit. sed  
quando magis sui appetitores repleuerit. tanto auidius  
appetibilis existit. Ad quam psalmista prouocat nos dicens.  
Gustate & uidete quoniam suauis est dominus. beatus uir qui sperat in  
eo. Satiabuntur in presenti quod de illo iusticie cibo. de quo dominus  
in euangelio. Meus inquit cibus est. ut faciam uoluntatem patris  
mei qui est in celis. Et illa salutaria aqua. de qua idem dominus.  
Qui sitit ueniat ad me & bibat. &c. In futuro uero. te  
perfecta plenissimaque erit eorum saturitas. quoniam beata immortalis